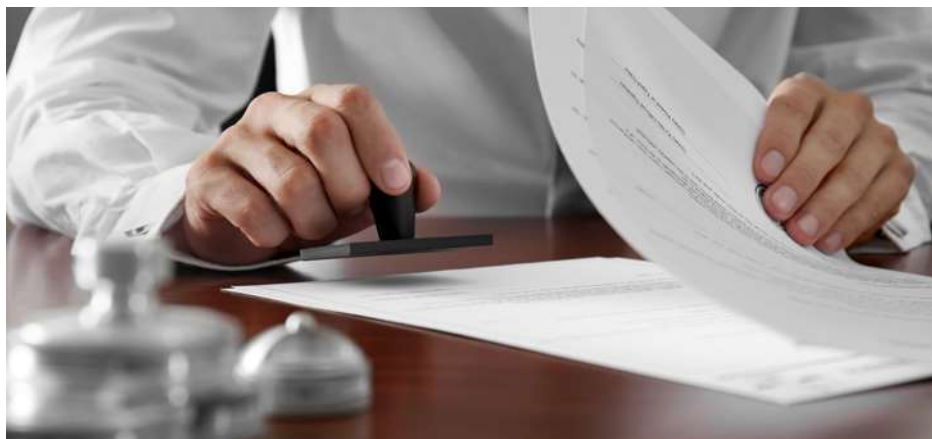

Znak towarowy w organizacjach pozarządowych – podejście bilansowe i podatkowe

Wiele organizacji pozarządowych, decydując się na ochronę znaku towarowego, zastanawia się, jak ująć ten wydatek w księgach rachunkowych. Z punktu widzenia rodzaju prowadzonej działalności (np. działalność statutową lub gospodarczą) nie ma to większego znaczenia. Znak towarowy może służyć zarówno jednemu, jak i wielu obszarom prowadzonej przez nas działalności.

Dokonanie zgłoszenia znaku towarowego w Urzędzie Patentowym (wniosek o udzielenie prawa ochronnego na znak towarowy) stanowić może wydatek jednorazowy organizacji, zaliczany bezpośrednio w koszty w dacie jego poniesienia. Sytuacja ta wydaje się być logiczna, tym bardziej, że samo wniesienie takiej opłaty nie determinuje jeszcze powstania prawnej ochrony. Podobna sytuacja dotyczyć będzie jednorazowego zaliczenia w koszty honorarium Rzecznika patentowego, jeśli zdecydowaliśmy się na jego usługi.

Dyskusyjna jest już kwestia ujęcia opłaty stanowiącej dziesięcioletni okres ochronny. W fachowej literaturze znajdziemy informację, że prawo ochronne do znaku towarowego może zostać zakwalifikowane w księgach rachunkowych do wartości niematerialnych i prawnych w przypadku łącznego spełnienia następujących warunków: znak towarowy jest kompletny

i zdalny do gospodarczego wykorzystania, okres ekonomicznej użyteczności znaku towarowego wynosi co najmniej rok. Oznacza, to że w sytuacji tej będziemy mieli do czynienia z odpisami amortyzacyjnymi.

Stanowisko Urzędów Skarbowych (te starsze rocznikowo interpretacje podatkowe) również potwierdzają, że opłata za pierwszy – dziesięcioletni – okres ochronny znaku towarowego związana jest z okresem przekraczającym rok podatkowy. Tym samym koszty te muszą zostać rozliczone w czasie proporcjonalnie do okresu, którego dotyczą, czyli dziesięciu lat.

Sytuacja ta jednak na przestrzeni ostatnich lat uległa zmianie. Do głębszej analizy tego tematu musimy sięgnąć do art. 16d ust. 1-2 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (CIT), który stanowi: *Podatnicy mogą nie dokonywać odpisów amortyzacyjnych od składników majątku, o których mowa w art. 16a i 16b, których wartość początkowa określona zgodnie z art. 16g nie przekracza 10 000 zł; wydatki poniesione na ich nabycie stanowią wówczas koszty uzyskania przychodów w miesiącu oddania ich do używania.*

Składniki majątku, o których mowa w art. 16a–16c, wprowadza się do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych zgodnie z art. 9 ust. 1, najpóźniej w miesiącu przekazania ich do używania. Późniejszy termin wprowadzenia uznaje się za ujawnienie środka trwałego lub wartości niematerialnej i prawnej, o których mowa w art. 16h ust. 1 pkt 4.

Rozwiązanie to może stanowić spore ułatwienie i uproszczenie procedury wielu organizacjom pozarządowym. Ujednoliciła to bowiem podejście bilansowe i podatkowe rozliczenia prawa ochronnego do znaku towarowego. Nie wyklucza to przy tym podejścia z zastosowaniem odpisów amortyzacyjnych, jeżeli konkretna organizacja uzna takie rozwiązanie za właściwe. Przed podjęciem decyzji, w jaki sposób rozliczymy nasze prawo ochronne, warto przedyskutować ten temat wewnątrz organizacji (lub ze specjalistami), pamiętając przy tym, że przepisy prawne zmieniają dość dynamicznie i warto je na bieżąco weryfikować.

Michał Cieśla

Główny Księgowy
Specjalista ds. ochrony
własności intelektualnej

